

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3992/2019
25.12.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА, чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужених ББ, чији је пуномоћник Љиљана Попадић, адвокат из ... и ВВ, чији је пуномоћник Борис Богдановић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2260/19 од 13.09.2019. године, у седници одржаној 25.12.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2260/19 од 13.09.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2260/19 од 13.09.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев првотуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3179/17 од 11.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му на име накнаде трошкова за топли оброк и регрес за период 01.10.2014. до 31.08.2015. године солидарно исплате појединачне месечне износе са затезном каматом ближе описане у том делу изреке. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени ВВ да му на име накнаде трошкова за топли оброк и регрес за период 01.09.2015. до 30.09.2017. године исплати појединачне месечне износе са затезном каматом ближе описане у том делу изреке. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2260/19 од 13.09.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова насталих у поступку по жалби.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Првотужени је поднео одговор на ревизију захтевајући трошкове његовог састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП без обзира на велики број парница против истих тужених, јер у овој парници, тужилац није поступио по више поновљених налога суда и није доказао ни обим ни висину штете, односно ни поред два налога суда није уплатио предужам за вештачење, због чега је његов захтев одбијен применом правила о терету доказивања. Примена правила о терету доказивања није спорна у судској пракси и нема потребе за новим тумачењем права.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате поднета је 15.11.2017. године. Вредност предмета спора је 288.000,00 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев првотуженог за накнаду трошкова одговора на ревизију јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходно за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић